

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41C/203/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116226084
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7116226084.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v sporovej veci žalobcu: B.. E. C., G.. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. C., E. XX, proti žalovanému 1/: SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, a žalovanému 2/: B.. Š.E. K., C. XX, C., zastúpený JUDr. Stanislavou Ferkovou, advokátkou, so sídlom Jantárová 30, 040 01 Košice, v konaní o náhradu škody v sume 21.455,- € s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania žalovanému 1/ a žalovanému 2/ vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení samostatného uznesenia po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný 1/ je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, ktorých výška bude taktiež vyčíslená v písomnom vyhotovení uznesenia, ktoré bude vyhotovené po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.11.2016 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 21.459,- € s 9% úrokom a príslušenstvom z titulu náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca si nárokuje náhradu škody v sume 21.459,-€ titulom neoprávneného bezdôvodného obohatenia, majetkového prospechu žalovaného bez právneho dôvodu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Nezákonosť postupu príslušného orgánu N. Ú. B.. K. spočíva v plnení z neplatného právneho úkonu žalovaného v exekučnom konaní Ex 8/2009 proti povinnému žalobcovi. Zodpovednosť žalovaného je daná nesprávnym postupom Exekútorského úradu tým, že exekútor neakceptoval prekážku začatia exekučného konania (vyhlásený konkurz úpadcu Fénix, s.r.o.), a nepredložil súdu návrh na zastavenie exekučného konania podľa § 14 zák. č. 328/1991 Z. z. Najvyšší súd SR v konaní pod č. 5M Cdo 19/2010 o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora SR v predmetnej veci v odôvodnení uznesenia podľa § 14 ods. 1 citovaného zákona pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť a viesť výkon rozhodnutia. Exekútor napriek uvedeným skutočnostiam vydal exekučným príkazom vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti v osobnom vlastníctve žalobcu, a neuplatnil exekučný titul proti konkurznej podstate úpadcu. Dovolací súd skonštatoval, že súdne rozhodnutia v tomto konaní nie sú vecne správne, a sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Na nezákonný postup a rozhodnutia orgánu verejnej moci exekútora, žalobca písomne upozornil štátny orgán Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorý žalobcovi odporučil podanie žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR. Písomnú žiadosť o prerokovanie nároku žalobca adresoval na Ministerstvo spravodlivosti SR, sekcia dohľadu dňa 13.10.2016, avšak do podania žaloby nedostal žiadnu odpoveď.

2. Na základe uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 41C/203/2016 zo dňa 6.12.2016 bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 10 dní predložil listiny, resp. dôkazy na preukázanie svojich tvrdení uvádzaných v žalobe.

3. Žalobca súdu doručil podanie, dňa 20.12.2016, v ktorom uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti Ex 8/2009 v jeho výlučnom osobnom vlastníctve, ktorý vykonal exekútor B.. K. považuje za protiprávny úkon, nakoľko bol zrealizovaný voči osobnému vlastníctvu žalobcu, teda jeho nehnuteľnosti, a nie proti konkurznej podstate úpadcu Fénix, s.r.o. v konkurze. Nesprávny postup exekútora spočíval v procesnej spôsobilosti (pasívna legitímácia). Toto pochybenie úradu deklaroval aj Najvyšší súd v SR v konaní pod č. 5 M Cdo 19/2010. Na túto skutočnosť poukázal žalobca aj v sťažnosti a žiadosti o predbežné prejednanie nároku adresovaného žalobcovi. Poukázal na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú žalovaným vyplýva zo zák. č. 514/2003 Z. z. K tomuto podaniu priložil žalobca aj Exekučný príkaz zo dňa 17.5.2010 sp. zn. Ex 8/09.

4. Na základe uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 41C/203/2016 zo dňa 11.1.2017 súd žalobcu vyzval, aby predložil súdu Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ktorú podal na Ministerstve spravodlivosti SR, a tiež prípadné rozhodnutie tohto ministerstva, aby uviedol, z akého právneho titulu žaluje žalovaného, a čoho sa domáha, t. j. či náhrady škody, či bezdôvodného obohatenia, resp. iného, a s ohľadom na žalobcom uvedený právny titul, aby následne označil presne žalovaného. Bol poučený, že v opačnom prípade súd jeho podanie odmietne, ak tieto nedostatky nebudú v stanovenej lehote odstránené.

5. Žalobca súdu doručil podanie dňa 25.1.2017, v ktorom uviedol, že o žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR doposiaľ nebolo rozhodnuté, nárok na náhradu škody si žalobca uplatňuje podľa § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. z dôvodu nesprávneho postupu súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti. V danom prípade žalobca uviedol, že za spôsobenú škodu zodpovedá orgán štátnej správy, t. j. Ministerstvo spravodlivosti SR - sekcia dohľadu nad právnickými profesiami. K tomuto podaniu žalobca priložil aj Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku poškodeného zo dňa 13.10.2016 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR.

6. Dňa 29.12.2017 žalobca súdu doručil výsledok predbežného prejednanie nároku s názvom Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody od Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 9.11.2017, v ktorom bolo žalobcovi oznámené, že žiadosť žalobcu bola vyhodnotená ako nedôvodná, a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody týmto považuje ministerstvo za vybavené.

7. Žalovaný (v čase podania žaloby bolo žalovaným iba - Ministerstvo spravodlivosti SR), sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.5.2018, a navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, zároveň vzniesol námietku premlčania, a uplatnil si trovy konania. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že je vecou žalobcu, aby vo riadne označil žalovaného, a nie je povinnosťou súdu poučiť žalobcu o tom, koho by mal podľa hmotného práva žalovať. V danom prípade smeruje žaloba proti Ministerstvu ako ústrednému orgánu štátnej správy, teda proti subjektu spôsobilému byť stranou sporu, ktorý je ale zároveň subjektom odlišným od štátu. Preto v prípade žalobcu v tejto časti žaloby, nejde o nesprávne a nezrozumiteľné podanie, ktoré by bolo potrebné podľa § 129 CSP upraviť, alebo doplniť, pretože takáto oprava by neodstraňovala vady v označení žalovaného. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.7.2010 sp. zn. 2Cdo 235/2010. Zároveň upozornil na to, že ustanovenia CSP neobsahujú procesný inštitút zámenny subjektov, dôsledkom čoho je potrebné žalobu meritórne zamietnuť. Zo samotného zák. č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že subjektom zodpovednostného vzťahu vo veciach zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nemôže byť žalovaný, to znamená nie je pasívne vecne legitímovaným subjektom v predmetnom konaní.

8. Žalovaný zároveň poukázal aj na nezrozumiteľnosť žaloby, keď v civilnom sporovom konaní žalobcu zaťažuje povinnosť tvrdenia, ktorá v konaní o náhradu škody zahŕňa jednoznačné označenie príčiny vzniku škody, a požiadavku na jej náhradu v peniazoch. Požiadavka žalobcu na náhradu nemajetkovej škody v sume 21.459,- € vyššie uvedeným nárokom nezodpovedá. Žalobca iba opísal skutkový stav, ktorý zahŕňa viacero tvrdených pochybení, ktorých sa mal dopustiť súdny exekútor B.. K.. V podaní

doručenom súdu dňa 20.12.2016, za protiprávny úkon žalobca považuje Upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti Ex 8/2009, v žalobcovom výlučnom osobnom vlastníctve. Žalobca v rámci žaloby uvádza, že považuje za nesprávny úradný postup súdneho exekútora, ale v podaní doručenom súdu dňa 25.1.2017 už uvádza, že nárok si uplatňuje podľa § 5 a 6 zákona č. 54/2003 Z. z., pričom tieto zákonné ustanovenia bližšie upravujú nezákonné rozhodnutia ako zákonný titul, a nie nesprávny úradný postup, ktorý je upravený v § 9 z citovaného zákona. Žalobca označil viac do úvahy prichádzajúcich titulov, resp. zásahov orgánov štátu, v súvislosti s ktorými vo všeobecnosti vzniká zodpovednosť štátu za škodu, neuviedol, ale, ktorý z označených zásahov mal byť príčinou vzniku škody v tomto konaní. Takémuto postupu, ale nie je možnosť priznať úspech, keďže vo svojom dôsledku sa ním prenáša bremeno tvrdenia na súd, aby ten z viacerých označených zásahov vybral ten, v súvislosti s ktorým škoda vznikla. Žalovaný má za to, že neoznačenie titulu uplatneného nároku, teda neunesenie bremena tvrdenia zo strany žalobcu, predstavuje nedostatok žaloby spočívajúci v jej nezrozumiteľnosti, ktorý navyše znemožňuje, aby o žalobcovom tvrdenom nároku prebehlo civilné súdne konanie, keďže, nie je možné vykonávať dokazovanie a právne posúdenie. Označením viacerých pochybení žalobca sám spochybňuje existenciu príčinnej súvislosti medzi konkrétnym pochybením a konkrétnou škodou. Je logické, že existencia príčinnej súvislosti medzi jedným pochybením a škodou, automaticky vylučuje existenciu príčinnej súvislosti medzi iným pochybením, a tou istou škodou. Ak žalobca tvrdí, že mu škoda vznikla tým, že súdny exekútor vykonal exekúciu voči majetku žalobcu, a nie voči majetku úpadcu, nemôže zároveň tvrdiť, že mu tá istá škoda vznikla tým, že súdny exekútor nepodal Návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu. Ďalej poukázal žalovaný na judikatúru Najvyššieho súdu SR.

9. Žalovaný v rámci tohto vyjadrenia vzniesol aj námietku premlčania nároku. V prípade tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora B.. K., ktorý má spočívať v tom, že exekútor neakceptoval prekážku začatia exekučného konania, ktorou mal byť vyhlásený konkurz na úpadcu Fénix, s.r.o., je potrebné uviesť, že dňa 1.2.2012 Najvyšší súd SR vydal rozhodnutie sp. zn. 5 M Cdo 19/2010, v ktorom súd konštatuje, že „do konkurznej podstaty patrí aj majetkový prospech s príslušenstvom, ktorý získal úpadca v čase od 21.10.1996 do 22.12.1996 bez právneho dôvodu, na úkor predchodcu oprávneného M.. M. M., B.. B. F.“. Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí uviedol že exekučné konanie nemalo začať, nakoľko tomu bránila právna úprava v ust. § 4 ods. 1 písm. e) zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom do 31.1.1998. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2012. Už dňa 19.3.2012 teda žalobca musel mať vedomosť o tom, že mu v predmetnom exekučnom konaní mohla vzniknúť škoda. Vychádzajúc z ust. § 19 ods. 1 prvá veta zák. č. 514/2003 Z. z., je žalovaný toho názoru, že najneskôr si žalobca mohol uplatniť nárok na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora dňa 19.3.2015. Deň nasledujúci po tomto dátume sa nárok žalobcu stal premlčaný. V prípade nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora B.. K. spočívajúceho vo vedení exekúcie voči majetku žalobcu, a nie voči majetku úpadcu Fénix, s.r.o., žalovaný konštatuje, že už dňa 18.2.2011 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie 17Er/98/2009 č.5802 044291 v súlade s ust. § 60 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. Žalobca musel mať od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie vedomosť o tom, že exekútor nevedie exekúciu voči úpadcovi, ale voči žalobcovi ako fyzickej osobe. Keďže k vymoženiu pohľadávky došlo 16.8.2010, pretože pohľadávku za žalobcu vysporiadal T.. K. C., žalobcovo právo na náhradu škody sa premlčalo najneskôr 16.8.2013.

10. Žalovaný sa k otázke škody vyjadril tak, že žalobca sa domáha náhrady skutočnej škody vo výške 21.459,- € s prísl. Z vyjadrenia súdneho exekútora B.. K. vyplýva že pohľadávku v exekučnom konaní sp. zn. Ex 8/2009 uhradil Ing. Branislav Kršák. Pokiaľ tretí subjekt odlišný od žalobcu uhradil sumu vo výške 21.459,- €, nemohla vzniknúť faktická škoda žalobcovi, keďže u neho nedošlo k reálnemu zmenšeniu majetku. Aby bol splnený tento zákonný predpoklad, že škoda vznikla, musí škoda existovať najneskôr v dobe, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. Ak bola pohľadávka oprávneného vymožená z majetku žalobcu, čo žalovaný rozporuje vyššie vo vyjadrení, a nie z majetku povinného z exekúcie, mal by sa žalobca domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od oprávneného, keďže v tomto prípade ustanovenie § 61 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, nemožno aplikovať na tento prípad. Predmetné ustanovenie sa vzťahuje na tretie subjekty, ktoré nie sú účastníkmi exekučného konania. Nemožno ho aplikovať voči účastníkom konania navzájom, čo znamená, že žalobca sa môže domáhať vydania plnenia priamo od oprávneného, a to titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka za predpokladu, že k výkonu exekúcie nemalo dôjsť, a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2008 sp. zn. 5 M Cdo 5/2008. Žalovaný

je toho názoru, že žalobcovi nevznikla škoda ani v rozsahu trov exekučného konania, a poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 13.2.2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45. Žalobca by nárok na náhradu škody od štátu v zmysle tohto nálezu Ústavného súdu SR mohol úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zák. (v tom čase) č. 58/1969 Zb., a to existencia samotnej škody (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cz 110/84 zo 16.4.1985, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 199/2005 z 31.5.2006). Vychádzajúc zo záverov Ústavného súdu žalovaný zastáva názor, že náhrada trov exekučného konania môže zachovať bezdôvodné obohatenie voči súdnemu exekútorovi, a nie nárok na náhradu škody voči štátu. Pokiaľ žalobca nepreukáže bezúspešné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia voči súdnemu exekútorovi, nemôže sa domáhať ani náhrady škody, keďže mu žiadna škoda nevznikla.

11. Žalovaný, tiež poukázal na to, že podľa § 31 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1.4.2017, štát zodpovedá za škodu spôsobenú exekútorom, len ak ju nebolo možné uspokojiť z majetku poisťovateľa alebo exekútora. To platí rovnako v prípade, ak súd uložil povinnosť podľa § 29 ods. 12. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1.4.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.3.2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 5 ods. 4 a 5 sa použijú, len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1.4.2017. Žalovaný zastáva názor, že zmena právnej úpravy zodpovednosti exekútorov za spôsobenú škodu reflektuje závery súdnej praxe o prednosti nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, pred nárokom z titulu náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a zároveň inkorporuje do Exekučného poriadku aj prednosť uspokojenie z majetku poisťovateľa pred nárokom z titulu náhrady škody podľa citovaného zákona. Novela Exekučného poriadku účinná od 1.4.2017, teda verifikuje správnosť argumentácie žalovaného uvedenej vyššie, kedy zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú súdnym exekútorom podľa zák. č. 514/2003 Z. z., je daná až vtedy, keď poškodený subjekt spoľahlivo preukáže, že jeho nárok nebolo možné uspokojiť z majetku poisťovateľa, alebo exekútora. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na dôvodovú správu k zák. č. 2/2017 Z. z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok účinný od 1.4.2017. Keďže zák. č. 2/2017 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia vo vzťahu k právnej úprave zodpovednosti exekútora za škodu, má žalovaný za to, že jeho znenie je potrebné aplikovať aj v súvislosti so zodpovednosťou exekútorov za škodu vzniknutú pred 1.4.2017. Ak by mal zákonodarca v úmysle zabrániť prípustnosti nepravej spätnej retroaktivity právnych noriem, výslovne by to upravil v prechodných a záverečných ustanoveniach vo vykonanej novele Exekučného poriadku, ako je to napr. v ust. § 243h Exekučného poriadku.

12. Žalovaný v závere tohto svojho vyjadrenia poukázal aj na nevykonateľnosť petitu, keď súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, pričom žalobca v petite žaloby neurčil, za aké obdobie si úroky z omeškania uplatňuje, a tieto vady petitu spočívajúce v jeho nepresnosti a neurčitosti majú za následok jeho nevykonateľnosť.

13. Žalovaný k tomuto podaniu priložil aj listinné dôkazy, a to: Stanovisko Exekútorského úradu Košice B.. Š. K. - súdny exekútor zo dňa 21.4.2017 č. EX 8/09.

14. Žalobca súdu doručil dňa 8.11.2018 podanie, v ktorom doplnil žalobu o ďalšieho účastníka v predmetnom spore, a to súdneho exekútora B.. Š. K. ako žalovaného v 2. rade, ktorý ako orgán verejnej moci spôsobil žalobcovi predmetnú škodu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. svojim nezákonným rozhodnutím, resp. úradným postupom. Exekútor má postavenie štátneho orgánu podľa čl. 1, 2 Ústavy SR, a práve on pochybil, keď realizoval exekúciu porušením pasívnej legitímácie proti osobnému majetku, vlastníctvu žalobcu, a nie proti konkurznej podstate úpadcu, do ktorej osobné vlastníctvo žalobcu nespadá. Toto pochybenie žalovaného v 2. rade bolo aj predmetom disciplinárneho konania na Slovenskej komore exekútorov. Okresný súd Košice I vo veci pod sp. zn. 17Er/98/2009 po zrušení veci Najvyšším súdom SR dlho nekonal, a až uznesením zo dňa 7.11.2016 doručeným žalobcovi 18.4.2017, rozhodol, že exekúcia sa vyhlasuje za neprípustnú, a exekúciu zastavuje. Vzhľadom na dlhodobú nečinnosť prvostupňového súdu v rozhodovaní o nezákonnom postupe pri výkone exekučnej činnosti súdom povereného exekútora, sa žalobca dozvedel až okamihom prevzatia tohto uznesenia

dňa 18.4.2017. Následne podal žalobca Žiadosť o predbežné prejednanie náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. dňa 13.10.2016 Ministerstvu spravodlivosti SR. V danom prípade sa z procesného hľadiska jedná o delenú právomoc podľa § 161 CSP. Na nečinnosť štátneho orgánu žalobca poukázal už aj v podanej žalobe V dôsledku nečinnosti oboch štátnych orgánov vznikol žalobcovi aj nárok na nemajetkovú morálnu škodu, ktorá podľa platnej judikatúry činí 663,88 € ročne. Predpoklad právnej zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu je daný príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a jeho následkom, t. j. vzniknutou škodou. V danom prípade sa jedná o absolútnu zodpovednosť štátneho orgánu podľa § 9 ods. 2, pričom platí zákaz liberácie, t. j. zbavenia sa zodpovednosti štátu. V danom prípade sa jedná o verejnoprávny vzťah, a nie o občianskoprávny vzťah tak, ako to tvrdí žalovaný vo svojom vyjadrení. Námietka premlčania nároku žalobcu zo strany žalovaného je neopodstatnená, nakoľko lehota na uplatnenie práva na náhradu škody začala plynúť odo dňa doručenia rozhodnutia OS Košice I sp. zn. 17Er/98/2009 žalobcovi dňa 18.4.2017, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie. Poukázal na § 19 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí v 10 ročnej lehote odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda. Navrhol, aby súd vyniesol rozsudok v znení, že žalovaný je povinný titulom náhrady škody uhradiť žalobcovi škodu 21.459,- € s 9% úrokom od 08/2011 do zaplatenia, a trov konania s príslušenstvom.

15. K tomuto podaniu žalobca priložil aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 19/2010 prvú a deviatu stranu zo dňa 1.2.2012, z uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 17Er/98/2009-65 prvú a štvrtú stranu zo dňa 7.11.2016, a Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 9.11.2017.

16. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril duplikou doručenou súdu dňa 27.11.2018. Opätovne poukázal na to, že nie je vo veci pasívne vecne legitimovaným, a to bez ohľadu na to, či súd pripustí alebo nepripustí prístupenie B. K. do konania. Prístupenie ďalšej strany do konania na strane žalovaného nie je totiž spôsobilé odstrániť absenciu tej skutočnosti, že žalovaný nie je nositeľom žiadnej hmotnoprávnej povinnosti, tak ako to tvrdí žalobca. Ďalej žalovaný opätovne poukázal na to, že nárok žalobcu považuje za premlčaný, a tvrdenie žalobcu k otázke premlčania je nesprávne, účelové a odporuje doteraz zistenému skutkovému stavu, pretože samotná identifikácia začatia plynutia premlčacej doby, je závislá od preukázania tej skutočnosti, či žalobcovi škoda vôbec vznikla. Žalobca doteraz nepreukázal, že výkonom exekúcie došlo priamo v jeho majetkovej sfére k vzniku škody, a k zmenšeniu jeho majetkových hodnôt, keďže pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní uhradila tretia osoba, a nie žalobca. Žalobca pritom netvrdil a nepreukázal, že by tretej osobe nahradil plnenie, ktorým tretia osoba uspokojila pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní. Ak žalobca cudzie plnenie tretej osobe nenahradil, nedošlo ani k zásahu do jeho majetkovej sféry, to znamená, že jeho majetok sa nezmenšil. A absentuje tu základný predpoklad na to, aby mohol vôbec tvrdiť, že mu vznikla škoda. Podľa názoru žalovaného sa žalobca dozvedel o samotnom vzniku škody, už dňa 16.8.2010, alebo najneskôr dňa 20.3.2012, pričom nárok si uplatnil žalobou až 7.11.2016. Opätovne žalovaný poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 19/2010, a zároveň na uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 7.11.2016, ktoré žalobca prevzal 18.4.2017. Okresný súd Košice I bol viazaný právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, a vo svojom rozhodnutí o zastavení exekúcie uviedol totožné právne dôvody týkajúce sa neprípustnosti exekúcie, a dôvodov zastavenia exekúcie. Z uznesenia Okresného súdu Košice I, ktoré bolo vydané po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sa žalobca nedozvedel žiadne nové poznatky o tom, že súdny exekútor v exekučnom konaní postupoval nesprávne, a že exekúcia nemala byť vykonaná. Všetky skutočnosti mu boli známe z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Samotný žalobca potvrdil, že už v čase pred vydaním a doručením uznesenia OS Košice I mal vedomosť o tom, že mu škoda vznikla, že exekúcia nemala vôbec začať, a mala byť zastavená. Tento záver je preukázaný, že žalobca v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 13.10.2016, ako aj v žalobe tvrdil, dokonca odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, ktorý v exekúcii pokračoval, hoci mal podať Návrh na zastavenie exekúcie. Tieto dôvody, mu teda boli známe už v roku 2012. Žalobca mohol objektívne nadobudnúť subjektívnu vedomosť o vzniku škody, dokonca už pred doručením rozhodnutia Najvyššieho súdu, a to dňa 16.8.2010, keď povinným v exekučnom konaní bola spoločnosť Fénix, s.r.o. v konkurze, a žalobca ako správca konkurznej podstaty, konal v mene tejto právnickej osoby, ako povinného. Preto osobný majetok žalobcu, nemohol byť v exekúcii žiadnym spôsobom postihnutý. Súdny exekútor, napriek tomu pohľadávku vymáhal takým spôsobom, ktorým postihoval osobný majetok žalobcu. Bez ohľadu na to, či bolo alebo nebolo vydané súdne rozhodnutie, ktoré by nesprávnym úradným

postup súdneho exekútora judikovalo, ak škoda vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu, vznik nároku na náhradu škody, nie je podmienený vydaním zrušujúceho rozhodnutia. Pohľadávka bola v exekúcii vymožená dňa 16.8.2010 tak, že pohľadávku uhradil T.. K. C. na bankový účet súdneho exekútora. Týmto dňom nadobudol aj žalobca vedomosť o tom, že exekučne uspokojil pohľadávku tretej osoby (ak preukáže, že ju uhradil prostredníctvom Ing. Kršáka z vlastných majetkových zdrojov), hoci nemal žiadnu vlastnú právnu povinnosť plniť judikovanú pohľadávku. Keďže žalobca je navyše osoba s právnickým vzdelaním, s ohľadom na tieto skutočnosti, musel objektívne nadobudnúť už 16.8.2010 vlastnú subjektívnu vedomosť o tom, že bez právneho dôvodu sa z jeho osobného majetku v exekúcii uspokojila pohľadávka tretej osoby. Žiadna skutočnosť, alebo právna prekážka, teda nebránila žalobcovi v tom, aby si nárok na náhradu škody uplatnil už bezprostredne po vzniku škody, alebo potom, ako sa dozvedel z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, že postup súdneho exekútora bol nezákonný. Žalobca bez racionálneho dôvodu nekonal včas, a svoje nároky si začal uplatňovať až v roku 2016.

17. Žalovaný, ďalej poukázal na to, že nový nárok, ktorým tvrdí žalobca, že mu vznikol nečinnosťou štátneho orgánu - žalobcu, resp. v dôsledku nečinnosti oboch štátnych orgánov, je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Navyše je uplatnený aj predčasne, a je nedôvodný. Žalobca uplatňuje svoj nový nárok z titulu nečinnosti štátnych orgánov. Z jeho podania, ale vôbec nevyplýva, ktoré konkrétne porušenie, bolo príčinou nemajetkovej ujmy, a ktorý konkrétny štátny orgán svojou nečinnosťou škodu spôsobil. Žalovaný zdôrazňuje, že za predpokladu, ak by žalobca uplatňoval nový nárok z titulu nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora B.. K., bol žalobca povinný najskôr postupovať v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého, pri uplatnení nároku na súde, môže poškodený požadovať úhradu, len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Žalobca v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku uplatnil výlučne nárok na náhradu majetkovej škody vo výške zodpovedajúcej vymoženej pohľadávke v exekúcii, a trov exekúcie. Nový nárok si v Žiadosti o predbežné prerokovanie neuplatnil. Žalovaný opätovne poukázal na to, že petít žaloby je nevykonateľný, pokiaľ ide o úroky z omeškania. Nie je zrejmé, za aké konkrétne obdobie si žalobca uplatňuje úroky z omeškania, akým spôsobom majú byť úroky vyčíslené. Navyše, je vylúčené, aby vzhľadom na okolnosti prípadu v spojení s § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. si uplatňoval žalobca úroky z omeškania už od roku 2011.

18. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 41C/203/2016-120 zo dňa 14.2.2019 tak, že nepripustil vstup súdneho exekútora B.. Š. K. do konania na strane žalovaného, žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a na základe tohto odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6Co/207/2019-162 z 20.1.2020 zrušil rozsudok prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odseku 40. odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že úlohou súdu po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o nároku uplatnenom žalobou s tým, že žalovaným je Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti. A v závislosti od procesného postoja žalobcu, pokiaľ bude trvať na pripustení pristúpenia súdneho exekútora do konania na strane žalovaného, bude žalovaným aj súdny exekútor. V závislosti od ustálenia strán sporu na strane žalovaných následne posúdi žalobou uplatnený nárok podľa zákona 514/2003 Z. z. alebo podľa Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, keďže z hľadiska vzniku nároku na náhradu škody a z hľadiska posúdenia vzniku zodpovednosti za škodu je rozhodujúci právny stav v čase vzniku škody. Škoda pritom nepochybne vznikla v období do 31.3.2017, kedy ešte nebola účinná úprava zodpovednosti exekútora za škodu v zmysle Exekučného poriadku účinného od 1.4.2017.

19. Prvostupňový súd po vrátení veci, teda v ďalšom konaní postupoval podľa intencií uznesenia Krajského súdu v Košiciach. Uznesením zo dňa 6.9.2021 pripustil, aby na strane žalovaného pristúpil do konania B.. Š.E. K., súdny exekútor Exekútorského úradu so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, Košice, ako žalovaný 2/. Za žalovaného 1/ súd považoval Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR.

20. Žalovaný 2/ sa k žalobe aj doterajšiemu priebehu konaniu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.9.2021 a navrhol, aby súd žalobu zamietol. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení uplatnil námietku premlčania, keďže žalobca podal návrh na pristúpenie žalovaného 2/ do predmetného konania až dňa 8.11.2018. Pokiaľ by aj došlo k škode, žalobca vedel, kedy škoda vznikla, kto za ňu zodpovedá, a v akej výške vznikla. Tieto okolnosti potvrdil aj sám žalobca iba s tým rozdielom, že si začiatok plynutia premlčacej doby posunul na čas, keď Okresný súd Košice I vydal uznesenie o zastavení exekúcie z

7.11.2016 bez ohľadu na jeho právoplatnosť a povinnosť predbežného prerokovania s Ministerstvom spravodlivosti SR. Žalobca v predmetnom konaní, a tiež aj v žalobe vedenej na Okresnom súde Košice II sp. zn. 10C/79/2019 uvádza niekoľko termínov, kedy mala nastať právna skutočnosť, a to vznik škody. Raz je to vydaním upovedomenia o predaji nehnuteľnosti a exekučného príkazu na predaj nehnuteľnosti z 17.5.2010. Inokedy vydaním rozsudku NS SR č. 5MCdo 19/2010 z 1.2.2012, právoplatného 19.3.2012. Inokedy vydaním uznesenia o zastavení exekúcie č. 17Er/98/2009 z 7.11.2016, doručeného žalobcovi 18.4.2017, pričom žalobu v predmetnej veci podal na súd pred doručením tohto uznesenia dňa 10.11.2016. Subjektívna lehota žalobcu na uplatnenie nároku teda začala plynúť tak, že určite skončila do podania tejto žaloby. Podľa názoru žalovaného 2/ sa žalobca dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá dňom 18.6.2010, kedy došlo k zaplateniu sumy 21.459,- €, a to prevzatím dlhu kupujúcim, započítaním do zaplatenia kúpnej ceny T. K. C.. Žalovaný 2/ namietal, že ho súd pripustil do tohto konania, ako žalovaného 2/, a poukázal na to, že žalobca si najprv uplatnil nárok voči žalovanému Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, totožnou žalobou podanou na Okresnom súde Košice II dňa 12.12.2019 č. k. 10C/79/2019, a tento súd rozhodol uznesením zo dňa 2.6.2020 o jeho pripustení do konania, ako žalovaného v 2. rade. Žalovaný 2/ preto vzniesol námietku litispendencie, nakoľko vystupuje v dvoch totožných konaniach žalovaný 2/ v rovnakom postavení, a navrhol pripojiť tento spis. Ďalej žalovaný 2/ poukázal na skutočnosť, že samotný záväzok B.. C. vznikol v konkurznom konaní a spôsobil ho on sám, a nie úpadca, a to spôsobením škody, ako osoba SKP, a to pôvodnému žalobcovi. Právne aj rozsudok znel na osobu správcu, a nie na úpadcu, hoci to zrejme Najvyšší súd SR pri svojich úvahách a hodnoteniach nepochopil. Škoda vznikla tak, že B.. C. neoprávnené vyberal platobnou kartou finančné prostriedky z účtu inej spoločnosti - COBRA, s.r.o., ktorá v rámci konkurzného konania spoločnosti Fénix, s.r.o. bola predaná novému vlastníkovi B.. B. F.. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd predvolal a vypočul ako svedka B.. B. F.. Konajúci Krajský súd v Košiciach pri rozhodovaní o námietke povinného v exekučnom konaní správne pochopil, na koho je vedené exekučné konanie, a tak aj rozhodol. Aj on mal možnosť posúdiť exekučný titul a subjekty v ňom. V prípade zistenia rozporu medzi exekučným titulom a vykonávanou exekúciou, ak by dospel k záveru, že exekučné konanie je nezákonné, mohol sám rozhodnúť o zastavení exekúcie. Už vtedy však bolo nepochybné, že uplatnená námietka povinného je nezmyselná, a dôvod uvedený v nej nebol daný. Námietka povinného nesmerovala vôbec proti legitimácii povinného, pričom povinný B.. C. to mohol uplatniť ako najväčší argument s návrhom na zastavenie exekúcie, čo sa však nestalo. Osoba žalobcu je známa práva, a tento argument, ak by tomu tak bolo, mal využiť na svoju obranu, čo ale za trvania celého exekučného konania neurobil. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na to, že žalobca svojimi tvrdeniami nepreukázal príčinnú súvislosť medzi jeho exekučným konaním a vznikom škody. Z jeho prejavu nie je zjavné, čo si uplatňuje voči nemu, a to, či nesprávne úradné rozhodnutie, alebo nezákonný postup. Žiadne z jeho rozhodnutí, ako exekútora nebolo exekučným súdom zrušené, a rozhodovanie o námietkach a ich výsledky, neboli rozhodnutiami exekútora, a on ich musel akceptovať. Ako exekútorovi mu neprislúchalo žiadnym spôsobom zasahovať do kompetencií súdu a do jeho rozhodovania. Pre neho bolo rozhodnutie súdu záväzné, a nemal právo ho spochybňovať, alebo nepostupovať podľa neho. Preto považuje za absolútne nesprávne, ak niektorý zo súdov, hoci je v hierarchii najvyšším súdom, bez bližšieho preskúmania exekučného titulu uvedie, že on ako exekútor mal podať návrh na zastavenie exekúcie. Na objasnenie veci navrhol žalovaný 2/ pripojiť si exekučné spisy, ako aj konkurzný spis úpadcu Fénix, s.r.o. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na to, že žalobca ho nesprávne označil vo svojom vyjadrení, bez jeho zákonných identifikátorov, a požiadal o odstránenie týchto väd. Navrhol taktiež, aby súd pripustil na strane žalovaného 2/ aj vedľajšieho účastníka, a to Komunálnu poisťovňu, a.s. Vienna Insurance Group Bratislava, nakoľko mal u nich, ako exekútor uzatvorenú poisťovňu zmluvu.

21. Žalobca k tomuto vydreniu žalovaného 2/ doručil súdu podanie dňa 24.11.2021. Žalobca poukázal na to, že predmetný nárok si uplatnil z titulu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci - štátneho orgánu, a to Exekútorského úradu B.. K. podľa § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. Po zamietavom stanovisku žalovaného 1/ z dôvodu právnej istoty a právnej ochrany trval na pristúpení do konania súdneho exekútora žalovaného 2/ titulom spôsobenej škody, porušením právnej povinnosti a bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Je potrebné sa vypoariadať s tým, či ide o verejnoprávny vzťah, alebo občianskoprávny vzťah. V danej veci sa podľa žalobcu jedná o verejnoprávny vzťah, a nie o občianskoprávny vzťah, čo znamená, že právo na náhradu škody sa premlčí v 10 ročnej lehote odo dňa doručenia súdneho rozhodnutia o neprípustnosti a zastavení exekúcie Ex 17 Er/98/2009, t. j. 18.4.2017. Žalobca je v danej veci vecne legitimovaný, nakoľko exekútor vykonal exekúciu voči inému subjektu, ktorý nebol povinným z exekučného titulu. Toto konanie exekútora evokuje aj trestnú zodpovednosť zneužitia právomoci verejného činiteľa v zmysle Trestného zákona. Námietku premlčania žalovaného

2/ považuje žalobca za irelevantnú a právne neúčinnú, nakoľko nárok si žalobca uplatnil v subjektívnej aj v objektívnej lehote v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z.. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal delenou zodpovednosťou žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na náhradu škody vo voške 19.115,- € žalovaného 1/, a žalovaného 2/ vo výške 2.252,- €.

22. Žalovaný 1/ zaujal k týmto vyjadreniam stanovisko doručené súdu dňa 13.12.2021, a opätovne poukázal na to, že považuje nárok žalobcu za premlčaný a zdôraznil, že žalobca doposiaľ nepreukázal, že výkonom exekúcie došlo priamo v jeho majetkovej sfére k vzniku škody a k zmenšeniu jeho majetkových hodnôt. Ak by aj tento vznik škody preukázal, jeho nárok je premlčaný. Žalovaný 1/ poukázal na to, že v danom prípade ide o občianskoprávny vzťah, nakoľko žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., pričom v § 25 ods. 1 citovaného zákona sa uvádza, že ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom. Zák. č. 514/2003 Z. z. upravuje vznik a plynutie premlčacích lehôt, a preto sa nebude aplikovať ani všeobecná úprava premlčania v zmysle Občianskeho zákonníka. Z ust. § 19 citovaného zákona vyplýva, že pre začiatok plynutia je určujúca subjektívna vedomosť žalobcu o momente vzniku škody. Podľa vyjadrení žalobcu v spore sa žalobca dozvedel o svojom vzniku škody najskôr už dňa 16.8.2010, najneskôr, ale dňa 20.3.2012, pričom nárok si uplatnil žalobou až dňa 7.11.2016, a preto je premlčaný. Žalovaný 1/ zároveň poukázal na účelové zmeny v skutkových tvrdeniach žalobcu ohľadom momentu, kedy sa o vzniku škody dozvedel. Zároveň žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobca nepreukázal vznik škody. Ak žalobca by preukázal, že mu vznikla škoda v rámci exekučného konania, žalovaný 1/ má za to, že žalobca sa mohol voči oprávnenému z exekúcie M. M. domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Škoda, za ktorú má byť zodpovedný štát pritom nevznikne skôr, ak je preukázaná nemožnosť uspokojenia pohľadávky zodpovedajúcej rozsahu uplatnenej náhrady škody iným spôsobom od subjektu, ktorý bez právneho dôvodu získal majetkový prospech na úkor toho, komu bolo do majetkovej sféry zasiahnuté. V prípade žalobcu nebol špecifikovaný spôsobilý titul pre uplatnenie práva na náhradu škody, ako ani preukázaný vznik škody, preto žalovaný 1/ má za to, že tu nie je možné dospieť ani k záveru o existencii príčinnej súvislosti medzi namietanými zásahmi a škodou. Pokiaľ ide o delenú zodpovednosť, žalovaný 1/ poukázal na to, že žalovaný 1/ nemá postavenie škodcu, ale preberá len prípadnú zodpovednosť na náhradu škody za osobitnú skupinu škodcov. Keďže v takom prípade neexistuje pluralita škodcov, je vylúčená aj prípadná pasívna solidarita, ktorá by vyplývala z § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše vôbec nemôže vzniknúť delená zodpovednosť ako prezentuje žalobca podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože tá je výnimkou zákonného pravidla uvedeného v § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1/ má za to, že uvedený postup žalobcu nie je delením zodpovednosti medzi žalovanými, ale je rozdelením nárokov, pri ktorom postupe zo strany žalobcu došlo v skutočnosti k späťvzatiu žaloby vo vzťahu k nároku vo výške 2.252,- € vrátane príslušenstva, a súd by mal konanie v tejto časti voči žalovanej 1/ zastaviť. Nový nárok žalobcu je naďalej nepreskúmateľný. Žalobca si uplatnil v priebehu konania aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za prieťahy v konaní vo výške 663,88 € za rok, v odvolaní doručenom súdu dňa 5.4.2018 žalobca uvádza už sumu 3.990,- €. Uvedeným konaním žalobcu dochádza podľa názoru žalovaného 1/ k zmene žaloby, a preto žiada, aby súd zmenu žaloby nepripustil.

23. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu, ako aj pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 34C/22/2020, a tiež exekučného spisu Exekútorského úradu B.. Š. K. sp. zn. EX 8/09 a zistil tento skutkový stav:

24. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 34C/22/2020, súd zistil, že ide o spis, ktorý bol pôvodne vedený na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 10C/79/2019. Ž. B.. E. C. v rámci tohto konania žaluje Slovenskú republiku - Ministerstvo spravodlivosti SR, a tiež žalovaného 2/ JUDr. Š. K., súdneho exekútora o náhradu škody v sume 21.459,- € s 5% úrokom od 17.5.2010 a sumu 3.990,- € do s 2% úrokom zo zaplata a trov konania s príslušenstvom. Súd konštatuje, že toto konanie bolo začaté dňa 2.4.2020, pričom predmetné konanie bolo začaté už 10.11.2016, takže v danom prípade tu námietka litispendencie, ktorú vzniesol žalovaný 2/ neobstojí. A preto súd konanie pre litispendenciu nezastavil.

25. Z Exekučného príkazu vydaného Exekútorským úradom Košice B.. Š. K. - súdny exekútor, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 57 pod č. EX 8/09 zo dňa 17.5.2010 súd zistil, že súdny exekútor v zmysle § 53 v nadväznosti na ust. § 137 zák. NR SR č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok vydal Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti na základe rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 28Cb/554/1997-108 zo dňa 4.4.2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 19.12.2008,

a vykonateľným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/115/2008-125 zo dňa 27.11.2008, v súlade s poverením na vykonanie exekúcie vydaným Okresným súdom Košice I č. 5802 044291 zo dňa 20.2.2009. Oprávneným bol M. M., nar. XX.X.XXXX, zastúpený B. B. F., advokát. Povinným bol B. E. C., správca konkurznej podstaty Fénix, s.r.o., Košice, nar. 24.4.1951. Vymáhaný nárok bol v celkovej sume 21.126,45 € s dopočítaným úrokom z omeškania. Nehnuteľnosť povinného bola označená ako kat. úz.: A. M., obec C. - A., okres: C. T., LV č. XXXXX, druh nehnuteľnosti: garáž na parc. č. XXXX/X, v podiele X/X a nehnuteľnosť v kat. úz. A. M., obec C. - A., okres: C. T., LV č. XXXXX, dom súp. č. XXX, na parc. č. XXXX, parc. č. XXXX o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoría, v podiele X/X, pod por. č. K., patriaca žalobcovi.

26. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 19/2010 zo dňa 1.2.2012, právoplatným dňa 19.3.2012 súd zistil, že týmto rozhodnutím bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 17.8.2009 č. k. 17Er/98/2009-20 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24.2.2010 sp. zn. 1CoE 221/2009, a vec bola vrátená Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že na základe žiadosti súdneho exekútora podanej 6.2.2009 Okresný súd Košice I vydal dňa 20. 2 2009 pod sp. zn. 17 Er 98/2009 poverenie na výkon exekúcie pre vymoženie uloženej povinnosti 6 245,60 € s prísl., trov predchádzajúceho konania 512,78 € a trov exekučného konania. Súdny exekútor B. K. vydal 21.4.2009 pod sp. zn. Ex 8/2009 upovedomenie o začatí exekúcie, proti ktorému podal povinný námietky. Okresný súd Košice I uznesením z 17.8.2009 č.k. 17 Er 98/2009-20 námietkam povinného vyhovel. Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného uznesením z 24.2.2010 sp. zn. 1 CoE 221 /2009 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nevyhovel námietkam povinného voči exekúcii. NS SR v odôvodnení ďalej uviedol, že ak súdy prvého a druhého stupňa pri vydaní napadnutých rozhodnutí neaplikovali ust. § 14 ods. 1 písm. e) zák. č. 328/1991 Zb. platnom do 31.1.1998, ich rozhodnutia nie sú vecne správne; sú založené na nesprávnom posúdení veci. Vyhlásenie konkurzu na majetok povinného bráni začatiu exekučného konania. Najvyšší súd SR, preto zrušil tieto uznesenia, a vrátil vec Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie, v ktorom bude právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí pre tento súd záväzný.

27. Na základe tohto rozhodnutia Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 7.11.2016 sp. zn. 17Er/98/2009 rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, a exekúciu zastavil. Uviedol, že súd postupoval podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, a exekúciu ex offo vyhlásil za neprípustnú, a zastavil v celom rozsahu, pretože súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že vedenie exekúcie proti povinnému, ktorého majetok je v konkurze, je neprípustné, nakoľko vyhlásenie konkurzu na majetok povinného bráni začatiu exekučného konania.

28. Rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 28Cb/554/1997-108 zo dňa 4.4.2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 19.12.2008, a vykonateľným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/115/2008-125 zo dňa 27.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2008, na základe ktorých bola začatá exekúcia voči povinnému B. E. C., správcovi konkurznej podstaty Fénix, s.r.o., Košice, nar. 24.4.1951, doposiaľ zrušené neboli.

29. Z vyjadrenia Exekútorského úradu Košice B. Š. K. zo dňa 21.4.2017 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR súd zistil, že súdny exekútor B. Š. K. predložil na základe žiadosti o súčinnosť zo strany Ministerstva spravodlivosti SR stanovisko k veci, z ktorého vyplýva, že povinný po začatí exekučného konania napriek poučeniu o zákaze nakladania s majetkom, s nehnuteľným majetkom začal nakladať a v katastri nehnuteľnosti boli na príslušných listoch vlastníctva vyznačené plomby svedčiace o úmysle povinného vykonať prevod nehnuteľností. Túto skutočnosť exekútor oznámil oprávnenému z exekučného titulu, ktorý mu uložil okamžite prikročiť k blokácii nehnuteľnosti a ich predaju, v súlade s jeho návrhom na vykonanie exekúcie. V dôsledku toho urobil exekútor úkony smerujúce k predaju nehnuteľností. Vydal oznámenie o čase, mieste, oceňovania nehnuteľnosti znalcom. Na tomto úkone sa zúčastnili aj spoluvlastníčka nehnuteľnosti - sestra povinného, a manželka povinného. Tieto prehlásili, že urobia všetko preto, aby záväzok bol vysporiadaný. Za povinného vysporiadal pohľadávku podľa údajov na bankovom výpise exekútorovi neznámy T. K. C.. Týmto exekútor považoval pohľadávku v súlade s nárokom oprávneného za vysporiadanú. Vymožené peniaze boli následne vyplatené oprávnenému. V ďalšom konaní exekútor už nepokračoval. Okresný súd Košice I vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ako aj pri svojom ďalšom rozhodovaní počas celého konania nikdy nerozhodol o zastavení exekúcie ex offo, súd záväzok podľa tohto rozhodnutia považoval za osobný záväzok správcu, a nie záväzok úpadcu. Pohľadávka oprávneného nesmerovala voči konkurznej podstate, ako sa v súdnom konaní

preukázalo, nikdy nebola jej súčasťou. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že v rozhodnutí je vyjadrenie samého B.. C., že táto pohľadávka nebola prihlásená do konkurznej podstaty. Bola definovaná ako bezdôvodné obohatenie, a napriek výzvam, nebola vrátená, a B.. C. ju ani počas celého trvania konkurzu z konkurznej podstaty Fénix, s.r.o. nevydal, hoci, keby sám to vyhodnotil, že to nie je jeho osobný záväzok, určite by tak urobil, najmä, pokiaľ vedel o právoplatnom súdnom rozhodnutí od 19.12.2008. Pokiaľ B.. C. mal vedomosť o tom, že na účte úpadcu, ktorého správcom bol, sú cudzie peňažné prostriedky, čo v súdnom konaní potvrdil, bolo jeho povinnosťou tento záväzok vysporiadať. Hoci účet patril úpadcovi, tak právne ako aj fakticky, dispozíciu s ním a prevod prostriedkov mohol robiť, len on, z titulu svojej pozície, nakoľko on spravoval všetok majetok úpadcu, a vedel, že tieto finančné prostriedky do konkurznej podstaty nepatria. Je všeobecnou povinnosťou každej osoby, ktorá omylom prijme cudzie prostriedky akýmkoľvek spôsobom, tieto bezodkladne vydať, čo je v právnom štáte považované za všeobecne známu skutočnosť, ktorá sa nedokazuje. Toto bolo zo strany B.. C. opomenuté, až do vymoženia pohľadávky. Preto nevedol exekútor exekučné konanie voči úpadcovi Fénix, s.r.o., a ani by to nebolo možné, vtedy v zmysle platného zákona o konkurze. Ak si B.. C. nárokuje nárok na náhradu škody v zmysle zákona, tak doposiaľ tieto rozhodnutia súdov, ktorými mu táto škoda mala vzniknúť, a to rozsudky, ktoré ho zaväzujú na plnenie, teda exekučné tituly, ktoré nie sú rozhodnutiami exekútora, doposiaľ neboli zrušené. Rozhodnutie vydané v rámci exekúcie strieda procesnoprávne rozhodnutia, a niet takých rozhodnutí v zmysle § 19 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorých zrušenie a zmena by oslobodzovali B.. C. od povinnosti zaplatiť to, čo je mu v nich uložené. Teda, exekučné tituly sú stále platné. Tieto rozhodnutia však nie sú rozhodnutiami exekútora, iba ho usmerňujú v jeho ďalšom postupe. Pričom do jeho kompetencie nepatrí hodnotiť a posudzovať exekučné tituly, ako ani výroky a dôvody v nich uvedené. Exekútor v tomto vyjadrení poukázal aj na to, že ak si žalobca uplatňuje nárok v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., rozhodnutie NS SR č. k. 5 M Cdo 19/2010 z 1.2.2012, bolo právoplatné 19.3.2012, a od tohto dňa si mohol žalobca uplatniť svoje právo. Preto pokiaľ jeho nárok smeruje voči exekútorovi, považuje tento nárok za premlčaný, a uplatňuje námietku premlčania. Ďalej poukázal na to, že B.. C. si uplatňuje nárok na náhradu škody vo vlastnom mene, pričom pohľadávku, ktorá bola vymáhaná v exekučnom konaní uhradil prevodom na exekučný účet, podľa označenia na účte, osoba Ing. Branislav Kršák bez bližšej špecifikácie. B.. C. v predloženej podaní nepreukázal, aby jemu zaplatením tejto pohľadávky osobou T.. K. C. vznikla škoda. Bez preukázania tejto skutočnosti, namieta jeho aktívnu legitimitáciu v uplatnenom konaní.

30. Zo Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku poškodeného adresovanej žalobcom Ministerstvo spravodlivosti SR zo dňa 13.10.2016 súd zistil, že žalobca v tejto žiadosti namieta existenciu nesprávneho postupu orgánu verejnej moci (exekučného úradu), a nezákonným rozhodnutím mu bola spôsobená škoda väčšieho rozsahu spočívajúca vo vymoženej pohľadávke a exekučných trovách. V predmetnom exekučnom konaní sa exekútor B.. K. dopustil porušenia povinnosti pri výkone činnosti exekútora tým, že vykonal exekúciu proti inému, než tomu, kto bol v rozhodnutí označený ako povinný. V danom exekučnom konaní mal exekútor predložiť súdu Návrh na zastavenie exekučného konania z dôvodu prekážky začatia exekučného konania s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 5 M Cdo 19/2010. Na konanie Exekútorského úradu B.. K., žalobca upozornil a podal návrh na prešetrovanie postupu exekútora na Slovenskú komoru exekútorov, avšak o výsledku disciplinárneho konania voči menovanému, nebol informovaný. Nezákonným postupom exekútora boli porušené jeho práva na súdnu ochranu, a inú právnu ochranu. Požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu spôsobenej škody, čím by sa vyhol zbytočnému súdному konaniu.

31. Z Oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody od Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 9.11.2017 súd zistil, žiadosť žalobcu bola vyhodnotená ako nedôvodná a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody týmto za ukončené a vybavené. Žalobca si mal uplatniť náhradu skutočnej škody vo výške 21.459,- €. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5 M Cdo 19/2010 konštatoval, že do konkurznej podstaty patrí aj majetkový prospech s príslušenstvom, ktorý získal úpadca v čase od 21.10.1996 do 22.12.1996 bez právneho dôvodu na úkor predchodcu oprávneného M.. M. M., B.. B. F.. Exekučné konanie nemalo začať, nakoľko tomu bránila právna úprava v ust. § 14 ods. 1 písm. e) zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze, platnom do 21.1.1998. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.3.2012, a teda týmto dňom musel mať žalobca vedomosť o tom, že mu v predmetnom exekučnom konaní mohla vzniknúť škoda. Teda, premlčacia lehota uplynula dňa 19.3.2015, a po tomto dátume už sa stal nárok premlčaným. Z tohto dôvodu nebol nárok uspokojený. Okrem toho Ministerstvo konštatovalo, že súdny exekútor postupoval v exekučnom konaní č. EX 8/2009 na základe poverenia č. 5802 044291 vydaného Okresným súdom Košice I dňa 20.2.2009. Rovnako bol

jeho postup v súlade s rozhodnutiami Okresného súdu Košice I č. k. 17Er/98/2009-20 a Krajského súdu v Košiciach č. k. 1CoE 221/2009-30. Keďže exekútor začal opätovne vo veci konať až dňa 17.5.2010, a to vydaním Upovedomenia o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v Katastri nehnuteľnosti, t. j. potom, čo rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach nadobudlo právoplatnosť. Z uvedeného Ministerstvo vyvodilo, že by v prípade žalobcu prichádzal do úvahy ako zákonný titul, nezákonné rozhodnutie podľa § 5, 6 zák. č. 514/2003, a to rozhodnutie Okresného súdu Košice I, ktoré vydalo rozhodnutie č. k. 17Er/98/2009-20, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1CoE/221/2009, ktoré boli Najvyšším súdom SR zrušené uznesením sp. zn. 5M Cdo 19/2010.

32. Na pojednávaní dňa 14.2.2019 súd na návrh žalobcu pripustil zmenu žaloby v tom znení, že: „Žalovaný je povinný titulom náhrady škody uhradiť žalobcovi sumu 21.459,- € s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 21.459,- €, a to od 08/2011 do zaplatenia, a taktiež náhradu trov konania.“

33. Žalobca na pojednávaní upresnil, že za nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie považuje exekučný príkaz na predaj nehnuteľnosti, ktorá bola, alebo, ktorá patrila do jeho výlučného vlastníctva. V exekučnom konaní nebola vedená exekúcia voči pasívne legitimovanej osobe, nakoľko exekútor, aj napriek tomu, že exekučný titul znel voči konkurznej podstate, exekútor pochybil a vykonával exekúciu na majetok povinného, a nie voči majetku konkurznej podstaty. V podstate nárok si žalobca uplatňuje až na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice I z 7.11.2016, ktorým rozhodol o tom, že exekúcia je neprípustná potom, čo bolo pôvodné rozhodnutie zrušené Najvyšším súdom SR. Pokiaľ ide o námietku žalovaného vznesenú pre premlčanie, táto premlčacia lehota subjektívna začína plynúť až odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o tom, že exekúcia je neprípustná a objektívna, premlčacia lehota je 10-ročná, a tá bola zachovaná taktiež v zmysle zák. č. 514/03 Z. z. Pokiaľ ide úrok z omeškania, žalobca uviedol, že tento si uplatňuje od augusta 2011 z toho dôvodu, že vtedy došlo k vzniku škody, nakoľko vtedy bola uhradená zo strany povinného suma 21.459,- €, vtedy bol realizovaný výkon rozhodnutia, preto od augusta 2011 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania vo výške 9% ročne. K zaplateniu sumy 21.459,- € zo strany povinného došlo teda tým spôsobom, že nakoľko bola blokáda na jeho nehnuteľnosti, tak sa dohodol s kupujúcim, že mu túto nehnuteľnosť odpredá, ktorá mala byť exekúovaná, a dohodli sa tak, že bude uhradená v niekoľkých platbách, pričom sa táto tretia osoba, s ktorou bola uzavretá kúpna zmluva, zaviazala, že prevezme dlh žalobcu, a tento dlh táto tretia osoba uhradila v exekučnom konaní priamo oprávnenému, čím bol dlh vyrovnaný, a nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom tretej osoby. O túto sumu, ktorá bola vyplatená priamo oprávnenému však bol žalobca vlastne ukrátený pri predaji svojej nehnuteľnosti. Uviedol, že žiada nahradiť aj trovy exekúcie. Potvrdil, že voči exekútorovi si škodu osobitne neuplatnil. Pokúšal sa zistiť, v ktorej poisťovni je B.. K. poistený, ale sa mu to nepodarilo.

34. Žalovaný 1/ zotrval na pojednávaní na svojich doterajších písomných vyjadreniach.

35. Žalovaný 2/ taktiež na pojednávaní zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, a okrem toho poukázal na to, že žalobca sám dobrovoľne svoju predmetnú nehnuteľnosť predal na základe kúpnej zmluvy T. K. C. a aj keď bolo začaté exekučné konanie, k dražbe preto nedošlo. Je teda otázne, či žalobcovi vôbec v tejto súvislosti vznikla nejaká škoda, nakoľko žalovanému 2/ nie je známe, za akú sumu vlastne svoju nehnuteľnosť žalobca kupujúcemu predal. Žalovanému 2/ je zrejmé iba to, že z predaja predmetnej nehnuteľnosti následne žalobca poukázal sumu rovnajúcu sa vymáhanému nároku, ako aj trovám exekúcie na účet exekútorského úradu. Navyše namietal, že exekúciu viedol správne voči B.. C. ako fyzickej osobe, pretože z exekučného titulu jednoznačne vyplývalo, že škodu spôsobil oprávnenému on svojou činnosťou.

36. Žalovaný 1/ ako aj žalovaný 2/ zotrvali na námietke premlčania.

37. Podľa ust. § 3 zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

38. Podľa ust. § 4 zák. č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda

vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

39. Podľa ust. § 9 ods. 1, zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priehady v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

40. Podľa ust. § 15 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

41. Podľa ust. § 16 ods. 4 cit. zák., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

42. Podľa ust. § 19 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

43. Podľa ust. § 33 zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), účinného do 31.3.2017, ak osobitný zákon 3j) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Exekútor ručí za škodu, ktorú spôsobili jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona celým svojím majetkom. Zodpovednosť zamestnancov exekútora podľa občianskoprávných alebo pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

44. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je nedôvodný. Súd v prvom rade musel vyriešiť otázku vecnej legitímácie v predmetnom spore, nakoľko táto bola od počiatku sporná. Súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, preto na základe zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.1.2020, mal súd prvého stupňa za to, že pokiaľ ide o žalovaného 1/, jeho pasívna vecná legitímácia je zrejmá z obsahu spisu a podaní žalobcu. Žalobca si predmetný nárok na náhradu škody uplatňuje podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a teda žalovanou je Slovenská republika, zastúpená príslušným orgánom, ktorým je v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR, keďže škodu mal spôsobiť exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. Pokiaľ ide o žalovaného 2/, taktiež je súd viazaný názorom odvolacieho súdu. Keďže žalobca trval na tom, aby do konania pristúpil ako žalovaný 2/ B.. K., ako súdny exekútor, súd pripustil jeho vstup do predmetného konania uznesením z 6.9.2021. V priebehu konania však došlo k odvolaniu B.. Š. K., ako súdneho exekútora,

a to dňom 30.9.2021, pričom jeho nástupcom sa stala exekútorka B.. M. K. so sídlom v C.. Súd mal však za to, že aj napriek tomu, že JUDr. Barilik bol odvolaný z funkcie súdneho exekútora, je naďalej pasívne vecne legitimovaným v rámci tohto konania, a to v súlade s ust. § 33 Exekučného poriadku platného do 31.3.2017, ktorým sa súd mal v zmysle intencií Krajského súdu v Košiciach riadiť. Zodpovednosť exekútora za škodu pri výkone funkcie exekútora je širšia, než podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Vznik zodpovednosti podľa tohto zákona predpokladá výkon exekučnej činnosti na základe poverenia súdu podľa Exekučného poriadku. Ak však exekútor spôsobí škodu inak, než pri takej exekučnej činnosti, ktorá má oporu v súdnom poverení, exekútor zodpovedá podľa všeobecných predpisov o zodpovednosti za škodu. Ručenie exekútora za škodu celým svojim majetkom (patriacim aj do bezpodielového spoluvlastníctva manželov) je dôsledkom toho, že exekútor sa chápe ako podnikateľ - fyzická osoba. Celým majetkom ručí nielen za škodu spôsobenú jeho zamestnancami, ale aj za škodu, ktorú spôsobil sám. Zodpovednosť exekútora za škodu je značne eliminovaná povinným zmluvným poistením podľa § 12 Exekučného poriadku, ktoré je predpokladom vymenovania do funkcie exekútora a výkonu exekučnej činnosti. Žalovaný 2/ navrhol, aby súd pripustil na strane žalovaného 2/ aj vedľajšieho účastníka, a to Komunálnu poisťovňu. Podľa Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, došlo k zmene právnej úpravy. CSP nepozná inštitút „vedľajšieho účastníka“, ale iba „intervenienta“ v zmysle § 81 a nasl. CSP. Ten do konania však vstupuje z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním. O samotnom vstupe intervenienta súd nerozhoduje. K vstupu intervenienta do konania dochádza už dňom doručenia písomného podania intervenienta, v ktorom uvádza, že vstupuje do konania, ak toto podanie obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Súd o prípustnosti vstupu intervenienta rozhoduje len na návrh. Ide o návrh na vyslovenie neprípustnosti vstupu intervenienta do konania. Preto v danom prípade súd o návrhu žalovaného 2/ nerozhodoval a navrhovaný intervenient svoj vstup do konania súdu neoznámil až do rozhodnutia vo veci samej. Súdne poverenie znelo na vykonanie exekúcie voči povinnému B.. E. C., SKP úpadcu FENIX, s.r.o. Košice, IČO: 31655785, Jiskrova 1, Košice. Exekúcia nemala vôbec začať (vychádzajúc zo záverov zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR z 1.2.2012), keďže išlo o spoločnosť ktorá bola v konkurze. Exekútor navyše vykonal exekúciu majetku, ktorý bol vo vlastníctve JUDr. Tomáša Kaifera ako fyzickej osoby, a nie úpadcu, teda pochybil, preto zodpovedá za škodu, ktorá tým vznikla žalobcovi podľa Exekučného poriadku platného do 31.3.2017 a preto je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby.

45. Súd sa vzhľadom na vznesené námietky premlčania zo strany žalovaného 1/, ako aj žalovaného 2/, v prvom rade zamerl na zistenie toho, či predmetný nárok žalobcu je, alebo nie je premlčaný. Súd má za to, že v danom prípade si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. z titulu nesprávneho úradného postupu exekútora, a nie z titulu nezákonného rozhodnutia. Vyplýva to z toho že na základe Exekučného príkazu vydaného Exekútorským úradom Košice B.. Š.E. K. - súdny exekútor, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 57 pod č. EX 8/09 zo dňa 17.5.2010 v zmysle § 53 v nadväznosti na ust. § 137 zák. NR SR č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, vydal Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti na základe rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 28Cb/554/1997-108 zo dňa 4.4.2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 19.12.2008, a vykonateľným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/115/2008-125 zo dňa 27.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2008, a stal sa vykonateľným v súlade s Poverením na vykonanie exekúcie vydaným Okresným súdom Košice I č. 5802 044291 zo dňa 20.2.2009. Oprávneným bol M.. M. M., zastúpený B.. B. F., advokát. Povinným bol B.. E. C., správca konkurznej podstaty Fénix, s.r.o., Košice, nar. 24.4.1951. Vymáhaný nárok bol v celkovej sume 21.126,45 € s dopočítaným úrokom z omeškania. Nehnuteľnosť povinného bola označená ako kat. úz.: A. M., obec C. - A., okres: C.T. T., LV č. XXXXX, druh nehnuteľnosti: garáž na parc. č. XXXX/X, v podiele X/1 a nehnuteľnosť v kat. úz. A. M., obec C. - A., okres: C. T., LV č. XXXXX, dom súp. č. XXX, na parc. č. XXXX, parc. č. XXXX o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria, v podiele X/X, pod por. č. K.. Šlo teda o nehnuteľnosť patriacu žalobcovi. Pohľadávka bola v exekúcii vymožená dňa 16.8.2010 tak, že pohľadávku za žalobcu uhradil T.. K. C. na bankový účet súdneho exekútora.

46. Následne rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 19/2010 zo dňa 1.2.2012, právoplatným dňa 19.3.2012 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 17.8.2009 č. k. 17Er/98/2009-20 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24.2.2010 sp. zn. 1CoE 221/2009, a vec bola vrátená Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že na základe žiadosti súdneho exekútora podanej 6.2.2009 Okresný súd Košice I vydal dňa 20. 2 2009 pod sp. zn. 17Er 98/2009 poverenie na výkon exekúcie pre vymoženie uloženej povinnosti 6 245,60 € s prísl., trov predchádzajúceho konania 512,78 € a trov exekučného konania. Súdny exekútor B.. K. vydal 21.4.2009

pod sp. zn. Ex 8/2009 upovedomenie o začatí exekúcie, proti ktorému podal povinný námietky. Okresný súd Košice I uznesením z 17.8.2009 č.k. 17Er/98/2009-20 námietkam povinného vyhovel. Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného uznesením z 24.2.2010 sp. zn. 1 CoE 221 /2009 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nevyhovel námietkam povinného voči exekúcii. NS SR v odôvodnení ďalej uviedol, že ak súdy prvého a druhého stupňa pri vydaní napadnutých rozhodnutí neaplikovali ust. § 14 ods. 1 písm. e) zák. č. 328/1991 Zb. platnom do 31.1.1998, ich rozhodnutia nie sú vecne správne; sú založené na nesprávnom posúdení. Najvyšší súd SR, preto zrušil tieto uznesenia, a vrátil vec Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie, v ktorom bol právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí pre súd záväzný. Na základe tohto rozhodnutia Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 7.11.2016 sp. zn. 17Er/98/2009 rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, a exekúciu zastavil. Toto uznesenie bolo žalobcovi doručené 18.4.2017. Teda pochybili aj súdy, pri vydávaní rozhodnutí v exekučnom konaní, keď rozhodli v rozpore so zákonom o konkurze a tiež exekútor, ktorý vykonal exekúciu na základe Poverenia súdu, avšak nie voči úpadcovi, ale voči správcovi konkurznej podstaty ako fyzickej osobe.

47. V danom prípade ide o občianskoprávny vzťah, nakoľko žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., pričom v § 25 ods. 1 citovaného zákona sa uvádza, že ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom. Zák. č. 514/2003 Z. z. upravuje vznik a plynutie premlčacích lehôt, a preto sa nebude aplikovať ani všeobecná úprava premlčania v zmysle Občianskeho zákonníka. Z ust. § 19 citovaného zákona vyplýva, že pre začiatok plynutia je určujúca subjektívna vedomosť žalobcu o momente vzniku škody.

48. Žalobca si predmetný nárok na náhradu škody uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 10.11.2016. V rámci žaloby žalobca žiadal úhradu sumy 21.459,- € s 9 % úrokom a príslušenstvom, pričom dňa 13.10.2016 adresoval písomnú žiadosť o prerokovanie nároku Ministerstvu spravodlivosti SR. V tom čase ešte žalobcovi nebolo známe rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 17Er/98/2009-65 zo dňa 7.11.2016, keďže ho prevzal 18.4.2017. Je teda zrejme, že žalobca si predmetný nárok nemohol uplatňovať na základe predmetného uznesenia o zastavení konania, nakoľko v čase podania žaloby o ňom ešte vedomosť nemal a navyše v čase, kedy si uplatnil voči Ministerstvu spravodlivosti SR svoj nárok a požiadal o jeho predbežné prerokovanie v októbri 2016, ešte ani predmetné uznesenie nebolo vydané, neexistovalo. Je teda jasné, že si žalobca musel uplatňovať svoj nárok na náhradu škody na základe predchádzajúceho nesprávneho úradného postupu, vychádzajúc z už vydaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Súd má za to, že z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo 19/2010 zo dňa 1.2.2012 je zrejme, že exekučné konanie voči žalobcovi, resp. voči správcovi konkurznej podstaty a úpadcovi spoločnosti Fénix, s.r.o. Košice nemalo byť vôbec začaté, a to s poukazom na ust. § 14 ods. 1 písm. e) zák. č. 328/1991 Zb. platnom do 31.1.1998, pričom tento právny názor dovolacieho súdu je pre súdy nižšieho stupňa právne záväzný, a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2012. Súd má teda za to, že od tohto dňa je potrebné vychádzať z toho, že žalobca sa týmto dňom dozvedel o tom, že mu bola spôsobená škoda, nakoľko v rámci exekučného konania nemala byť vykonaná exekúcia. Z exekučného spisu je zrejme, že Exekútorový úrad JUDr. Štefan Barilik vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie 17Er/98/2009 č. 5802 044291 dňa 18.2.2011 z dôvodu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky jej príslušenstva a trov exekúcie. Teda už v tom čase, vo februári 2011 žalobca nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, pričom aj z výpisu z katastra nehnuteľnosti okres C. T., obec C.-A., k. ú. A. M., LV č. XXXXX vyplýva, že T. K. C. nadobudol predmetnú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy, pričom rozhodnutie o povolení vkladu je zo dňa 3.11.2010. Žalobca teda od 3.11.2010 nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Aj keď žalobca v rámci exekučného konania dával námietky proti exekúciám, tieto neboli podané z dôvodu, že je voči nemu vedená exekúcia nezákonne, ale z iného dôvodu. Súd však napriek všetkým skutočnostiam má za to, že žalobca musel mať vedomosť, a to najneskôr dňa 19.3.2012, že exekúcia voči nemu bola vykonaná nezákonne a nesprávne, a teda od tohto dňa mu začala plynúť subjektívna trojročná premlčacia lehota v súlade s § 19 ods. 1 zák. 514/2003 Z. z., podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Keďže súd mal za to, že v danom prípade šlo o nesprávny úradný postup a nie o zrušenie právoplatného rozhodnutia (keďže exekučný príkaz zrušený nebol) a žalobca sa o tomto dozvedel dňa 19.3.2012,

trojročná premlčacia lehota mu uplynula dňom 9.3.2015. Keďže žalobca žalobu podal až 10.11.2016 je zrejme, že táto žaloba je premlčaná. Súd poukazuje na to, že žalobca v priebehu konania niekoľkokrát menil svoje skutkové tvrdenia, a uvádzal v týchto podaniach rôzne dátumy, kedy sa mal o škodu dozvedieť preto mal súd za to že tieto jeho tvrdenia boli účelové, nakoľko žalovaní vzniesli námietku premlčania. Voči žalovanému 2/ si žalobca nárok uplatnil až podaním doručeným súdu 8.11.2018. Podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú upravené orgány, ktoré konajú v mene štátu. K nim patrí aj súdny exekútor, ak spôsobil škodu pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa Exekučného poriadku. Súdny exekútor ako fyzická osoba sa považuje za orgán verejnej moci a exekučná činnosť je výkonom verejnej moci [porov. § 1 písm. a) a § 2 písm. b) bod 2 zákona č. 514/2003 Z. z.]. V rámci exekučnej činnosti prichádza do úvahy zodpovednosť exekútora za nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup. Veľmi dôležité je to, že tejto zodpovednosti sa súdny exekútor nemôže zbaviť, na rozdiel od predošlého znenia § 33 ods. 1, ktorý poznal zbavenie sa zodpovednosti (liberáciu). Zodpovednosť exekútora za škodu pri výkone funkcie exekútora je širšia než podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Vznik zodpovednosti podľa tohto zákona predpokladá výkon exekučnej činnosti na základe poverenia súdu podľa Exekučného poriadku. Ak však exekútor spôsobí škodu inak než pri takej exekučnej činnosti, ktorá má oporu v súdnom poverení, vtedy exekútor zodpovedá podľa všeobecných predpisov o zodpovednosti za škodu. Podľa § 106 Občianskeho zákonníka je subjektívna premlčacia lehota dvojročná a objektívna trojročná. Preto aj voči žalovanému 2/ je nárok žalobcu premlčaný.

49. Vzhľadom na to, že súd považoval na základe vyššie uvedených dôvodov nárok žalobcu za premlčaný, ďalšie okolnosti, či nárok je dôvodný, a v akom rozsahu už súd z uvedeného dôvodu neskúmal.

50. Podľa ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

52. Pokiaľ ide o trovy konania súd rozhodol tak, že zaviazal žalobcu povinnosťou nahradiť trovy konania žalovanému 1/ a žalovanému 2/ vo výške, ktoré bude vyčíslená v písomnom vyhotovení samostatného rozhodnutia, a to z toho dôvodu, že žalobca bol v konaní neúspešný. Pokiaľ však ide o trovy odvolacieho konania, súd má za to, že žalobca v rámci odvolacieho konania úspešný bol, nakoľko na základe odvolania žalobcu, bol zrušený prvostupňový rozsudok, pričom v predmetnom odvolacom konaní, bol žalovaným iba žalovaný 1/, a žalovaný 2/ vstúpil do konania, resp. bol pripustený do konania až po vrátení veci, preto trovy odvolacieho konania je povinný nahradiť žalobcovi iba žalovaný 1/, pričom výška bude vyčíslená v písomnom vyhotovení uznesenia, ktoré bude vyhotovené po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

51. Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

52. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).